

Pelin Güneş

1974 yılında Ankara'da doğdu. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümünü bitirdikten sonra bir süre özel bir bankada çalıştı. Yazmak, çizmek, el sanatları ve güzel sanatlara hayatı boyunca ilgi duydu. Kitap okumanın her zaman, küçük yaşlarda yol arkadaşı edinmek gibi olduğunu düşündü ve yıllar içinde, artık kendisinin de birilerine bir şeyler fısıldaması gerektiğini hissetti. Sonunda kendini edebiyata verdi. Pek çok çocuk romanı ve öyküsü yazdı, ödüller aldı. Hâlen çocuklar için öyküler düşlemeye, hayaller kurmaya devam ediyor.

★ Ödülleri:

- 2003 Tudem Edebiyat Mansiyon Ödülü
- 2008 Tudem Edebiyat İkincilik Ödülü

Mini Söyleşi:

Yazma ritüelleriniz var mı? En çok neredeyken rahat yazıyorsunuz?

Genellikle evde ve sessizlikte yazmayı tercih ediyorum, bu yüzden gecenin geç saatlerini severim. Yazı çıkmaza girdiğinde, tıkanıp kaldığında, ortam değiştirmek, bir çay bahçesinde ya da neşeli bir kafede arada çevreyi izleyip yazmak da işe yarıyor.

Küçükken okuduğunuz, sizi en çok etkileyen kitap hangisi?

Aslında geriye baktığımda, olaylardan çok karakterlerin beni etkilediğini düşünüyorum. “Tom, Tooomm! Nereye gitti yine bu çocuk?” cümlesiyle sahneye giren haylaz oğlan çocuğundan, *Küçük Kadımlar*'ın özgür ruhlu Jo'suna kadar uzanan pek çok görüntü... Pippi, Pollyanna, Fadiş, Cedric, Zeze, Remi, şeytan çekiçleri ikizler, Lüplüp, Gümüş, Pıtırıcık...

Pelin Güneş Edebiyatı

Kitaplarında günlük hayatın sıradanlığı içindeki tuhaf olayları anlatmayı seven Pelin Güneş, edebiyatında mizahı başköşeye koyan bir yazar. Çocukların gözünden yetişkin dünyasını anlatmayı, yetişkinlerin tutarsızlıklarını göstermeyi çok seviyor. Çocukların, yetişkinler tarafından yeri geldiğinde çocuk, yeri geldiğinde ise yetişkin gibi görülmelerine biraz içerliyor ve yarattığı tüm karakterlere, böylesi bir başkaldırının muzip kırıntılarını yerleştiriyor.

Eserlerinde, nostaljik duygularla mizahi unsurların dengesini başarıyla kuran Güneş, çocuk kitapları yazmanın önemli bir süreç olduğuna değiniyor. “Yetişkinler için yazmak daha özgürce yapılan bir eylem gibi görünse de,” diyor, “sanırım asıl önemli olan, anlatacak iyi bir hikâyenizin olması. Geri kalan tek şey, yaş grubuna göre düzenlenecek dil yapısı, anlatım biçimi, sözcük kullanımı gibi ayrıntılar.”

Her öykü dosyasının, başlı başına bir oyun kurgulamak gibi olduğunu düşünüyor. Kitap olarak basıldıklarında ise onun için birer yol arkadaşı hâline geliyorlar...

Fincan Teyzenin Kurabiyeleri

Gerçek dünyanın ve güzelliklerinin farkına vardırın, tüketim, üretim, ihtiyaç ve lüks kavramlarını sorgulatan, keyifli ve aydınlatıcı bir serüven

Tekdüze site yaşamından sıkılan üç arkadaş, macera ararlarken sıra dışı bir çift ile tanışır: Necmi amca ve Fincan teyze. Kendi çevreleri, daha yeninin, daha lüks olanın peşinde ve tükettiği oranda mutluluk vadeden tüketim kültürünün egemenliği altındadır. Tesadüfen tanıştıkları Necmi amca ve Fincan teyze sayesinde tüketim odaklı yaşamdan uzaklaşarak hayatlarının en büyük macerasını yaşarlar: Dostluk Ağı. Dostluk Ağı bir yardımlaşma ağıdır. Bu ağdaki insanlar, herhangi bir çıkar gözetmeksizin birbirlerine yardım ederler. Bu ağı benimseyen çocuklar, sağlıksız ürünler pazarlayan ve satışlarını artırmak için hayaller pazarlayan firmaya karşı, Dostluk Ağı'ndaki insanlar ile iş birliği yaparlar ve büyük bir mücadelenin içine girerler.

Yazan:

Pelin Güneş

Resimleyen:

Canan Barış

Roman, 152 sayfa

3, 4, 5. sınıflar

Etiketler:

Üretim ve Tüketim,

Komşuluk İlişkileri,

Doğal Yaşam, Çevre

Bilinci, Ev Yaşamı

Öne Çıkan Özellikler

- Hayatımızı kuşatan tüketim kalıplarına karşı doğadan kopmayan, dostluklarla örülmüş bir yaşamın mümkün olduğunu başarıyla vurguluyor.
- Gerçekçi bir kurgu sunarak okurları üretim, tüketim, insan ilişkileri ve çevre konularında düşündürüyor.

Sınıf Etkinlikleri

1. Yeni bir ürün satın alırken neye göre karar veriyorsunuz? İhtiyacınız olmadığı hâlde alış-veriş yapıyor musunuz?
2. Sizce paranın olmadığı bir dünya mümkün olabilir mi? Parasız yaşam nasıl olurdu? Takas yöntemiyle bütün işler yürür müydü? Tartışın.
3. Kullanmadığınız eşyalarınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?
- Çöpe mi atıyorsunuz, başka amaçlar için kullanırım diye saklıyor musunuz, yoksa ihtiyaç sahiplerine mi veriyorsunuz? Sizce en doğrusu hangisi?
4. Siz de kitaptaki gibi bir “Dostluk Ağı” kurmayı deneyin: Arkadaşlarınızla bir araya gelin ve başarabileceğinize inandığınız küçük şeyleri, yardımları yerine getirmeye çalışın.